25/05/2020

“Ο άνθρωπος ενώνεται με τον Χριστό και αποκτά νόημα η ζωή του”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Μιλώντας στους πιστούς κατά τη Θεία Λειτουργία, την Κυριακή του Τυφλού 24 Μαΐου 2020, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός ιερούργώντας στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ορεστιάδος, επεσήμανε ότι από την ευαγγελική περικοπή της θεραπείας του τυφλού αναδεικνύονται τρεις βασικές αλήθειες:

«Πρώτον· ευρισκόμεθα μπροστά σε μία πράξη δημιουργίας, που αναδεικνύει ότι ο Χριστός, ως ένα από τα τρία Πρόσωπα της Παναγίας Τριάδος, είναι Θεός και δημιουργός των ανθρώπων, διότι ο τρόπος με τον οποίο θαυματούργησε φανερώνει καθαρά τον τρόπο της δημιουργίας του ανθρώπου από τον Τριαδικό Θεό. Επίσης παρουσιάζεται η μεγάλη αλήθεια ότι το σώμα είναι αμεσο δημιούργημα του Θεού και ότι προέρχεται από τη γη. Επομένως η αξία του ανθρωπίνου σώματος βρίσκεται στο γεγονός ότι είναι αποτέλεσμα της αμέσου

δημιουργικής ενέργειας του Θεού και ότι μέσα του έχει ψυχή.

»Δεύτερον· το θαύμα του εκ γενετής τυφλού δείχνει και τον σκοπό της ελεύσεως του Χριστού στον κόσμο. Ο Χριστός ήλθε για να αναδημιουργήσει και να αναπλάσει τον άνθρωπο. Με το άγιο βάπτισμα όλες οι αισθήσεις του ανθρωπίνου σώματος γίνονται αισθήσεις του Σώματος του Χριστού. Ο άνθρωπος ενώνεται με τον Χριστό και αποκτά νόημα η ζωή του. Βγαίνει από το σκότος της πλάνης και γεύεται το Φως της ζωής.

»Τρίτον, αντίθετα με τους γονείς του, ο τυφλός επέδειξε θάρρος και ωμολόγησε ότι ο Χριστός είναι Εκείνος που τον θεράπευσε. Δεν υπέκυψε στις πιέσεις των Φαρισαίων, δεν φοβήθηκε να πεί την αλήθεια. Οι Φα-ρι-σαίοι μι-σου-σαν τον Κυ-ριο και ει-χαν απει-λη-σει ότι ο-ποιος Τον ο-μο-λο-γούσε ως Μεσ-σία θα γι-νο-ταν α-πο-συ-να-γω-γος. Ο ευεργετηθείς τυφλός όμως έδειξε θάρρος, όχι όμως και θράσος. Η ομολογία του ξεχωρίζει και για το ανώτερο ήθος της. Αν και κατάλαβε τη δολιότητα των Ιουδαίων, δεν θύμωσε ούτε τους ήλεγξε. Απαντούσε σταθερά, με ευθύτητα και ηρεμία. Και όταν τον χλεύασαν και τον έδιωξαν, δεν ανταπέδωσε. Και η ο-μο-λο-γία του είχε λο-γικά ε-πι-χει-ρη-ματα. Κρυ-σταλ-λινη λογική, στην ο-ποία οι Φα-ρι-σαίοι δεν μπο-ρε-σαν να αν-τι-τα-ξουν παρά μόνο υ-βρεις και βία.

Ας έλ-θουμε ο-μως και στην περίπτωση τη δική μας. Πως θα μπορέσουμε ευθαρσώς και άφοβα να ο-μο-λο-γούμε την πι-στη μας στον Κυ-ριο; Η α-παν-τηση ει-ναι α-πλη. Μπορούμε να ο-μο-λο-γούμε με παρρησία την πι-στη μας, μο-νον όταν την ζούμε. Ο ευαγγελιστής Ιωάννης στις Επιστολές του γράφει «ος αν ομολογήση ότι ᾽Ιησούς εστιν ο υιός του Θεού, ο Θεός εν αυτώ μένει και αυτός εν τω Θεώ» (Α΄ Ιω. δ΄ 15), δη-λαδή ο-μο-λο-γεί κα-νείς τον Χρι-στο όχι με τη δική του δυ-ναμη αλλά με τη βο-η-θεια της θείας Χα-ρι-τος. Αν-τι-στοιχα και ο τυ-φλος ω-μο-λο-γησε αυτό που ε-ζησε και η ο-μο-λο-γία του η-ταν κα-τα-θεση της εμ-πει-ρίας του, διότι είπε «ει αμαρτωλός εστιν ουκ οίδα· εν οίδα, ότι τυφλός ων άρτι βλέπω»…

»Όλα αυτά, αγαπητοί, δείχνουν ότι ο Χριστός δεν είναι απλώς ο αρχηγός της πίστεώς μας αλλά είναι η ίδια η Ζωή μας. Αυτός μας έδωσε τη ζωή, μας συντηρεί στη ζωή και μας δίδει την γεύση και την εμπειρία της αιωνίου ζωής. Η τύφλωσή μας σταματά, όταν ζούμε μυστηριακά μέσα στην Εκκλησία. Όσοι είναι έξω από την Εκκλησία είναι τυφλοί και ανήμποροι να ερμηνεύσουν τα θέματα της ζωής. Οι χριστιανοί όμως είναι οι πραγματικά φωτισμένοι, αφού είναι ενωμένοι με το «Φως του κόσμου» και έχουν οφθαλμούς για να βλέπουν και να απολαμβάνουν το αιώνιο φως, που επαγγέλλεται ο Χριστός».

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ